

عنوان مقاله:

قصه گویی چه تاثیری در تدریس معلمان و تربیت دینی دانش آموزان در دوره ابتدایی دارد؟

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

الناز پروانه ای - آموزگار مقطع ابتدایی، آذربایجان غربی، ارومیه

خلاصه مقاله:

هنر و دین از مقوله هایی هستند که از آغاز آفرینش انسان تاکنون همگام با یکدیگر حیات و هستی بشر را درنوردیده اند. این پیوند و پیوستگی از آن روست که دین و هنر، هر دو، ریشه در جان و مایه در عمق هستی انسان و جهان دارند. از طرفی ادبیات و هنرهای ادبی از دیرباز یکی از مهم ترین و متداول ترین شاخه های هنر به شمار می آمده اند و حتی با ظهور هنرهای جدید، هنوز هم از رواج و رونق نیفتاده اند. یکی از مصادیق بارز هنرهای ادبی قصه می باشد؛ قصه همواره منعکس کننده دیدگاه انسان درباره جهان و عوامل ناشناخته پیرامون او و وسیله انتقال و آموزش آداب و سنن، اعتقادات، و تاریخ یک نسل به نسل های دیگر بوده است. با قصه نه تنها می توان انسان را با میراث های فرهنگی و آداب جامعه خود و جهان آشنا ساخت و قدرت تفکر او را پرورش داد، بلکه می توان زمینه خود سازی و جامعه سازی را در او برانگیخت. بنابراین در این مقاله با روش کتابخانه ای قصد داریم تاثیر قصه گویی بر دانش آموزان دوره ی ابتدایی که طلایه داران آینده هستند را مورد بررسی دهیم.

کلمات کلیدی:

قصه، دانش آموزان ابتدایی، هنر، دین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432606>

